

## Óvodatörténet 1984-től 2010-ig

### 1984 - 1990

1984 nyarán költözhattünk az újonnan megépülő tágas, világos, egészséges óvodába és szeptemberben az ünnepélyes megnyitó után itt folytathattuk a nevelőmunkát 6 óvónővel és 4 dajkával. A 3. csoportot ekkor indítottuk el teljesen új felszereléssel, bútorzattal.

Tárgyi feltételeink folyamatosan javultak, eszköztárunk bővült, ami segítette az oktatás színvonalának emelését, a gyermeki személyiség, egyéni képesség kibontakoztatását. Játsszoudvarunk a régi helyén maradt /kissé távol az épülettől/, minden évben fejlesztettük, szépítettük: pancsolót építettünk ki, udvari WC-t és kézmosót alakítottunk ki.

Mivel óvodánk körzeti óvoda: Nagybakónak, Kisrécse, Zalaújlak, Csapi és Zalasárszeg gyermekeit is fogadja, a kapcsolatok bővítése, erősítése érdekében új feladatként indítottuk:

- a Nagybakónaki Őregek Otthona lakóinak köszöntését évente 1 alkalommal, valamint
- a Csapi Diákotthon óvodásaival tett cserelátogatásokat évente 1 alkalommal.

Sok közös sétát, kirándulást tettünk együtt szép természeti környezetben, vendégségeket szerveztünk.

A szülői munkaközösség aktív közreműködésével nagyon sok gyermekprogramot szerveztünk évről évre: hegyi túrák, színházlátogatások, zenés műsorok, gyermeknapi utazások /évente más-más helyszínnel/ tették színessé és élményszerűvé a gyermekek hétköznapjait.

Az I. osztályosokkal kapcsolatunk hagyományyszerűen ismétlődő, rendszeres: közös barkácsolások, sportdélutánok, egymás ünnepein való részvétel, stb.

1989-ben új óvodánk 5 éves jubileumi évfordulóján tuja és fenyőcsemetét ültettünk a gyerekekkel.

## 1991 - 2000

Nagy változások, társadalmi átalakulás zajlott, megalakultak az önkormányzatok. Az önkormányzati rendszer kiépülésével Nagybakonak különvált és saját községében óvodát hozott létre egy csoporttal, így a Nagyrécei Óvoda 3 csoportja 2-re redukálódott. A felszerelést, bútorzatot megosztottuk és 1991 szeptemberében 2 csoportban folytattuk munkánkat. Továbbra is Körzeti Óvodaként működtünk Kisrécse, Csapi, Zalaújlak és Zalasárszeg óvodás gyermekeinek bejárásával. Létszámunk 40 - 55 fő között mozgott.

1991 nyarán Góczán Ferencné óvodavezető közel 30 év Nagyrécsén töltött óvodavezetői munkaviszony után nyugdíjba ment és elbúcsúzott az óvodától.

1991-ben szülői munkaközösségünk farsangi jótékonysági bált szervezett az óvodai gyermekprogramok anyagi támogatására. Ez minden évben rendezésre került, hagyománnyá vált.

1992. szeptemberében a távozó óvónő helyett munkaerőt nem vettek fel, így ez évtől a két csoport ellátását 3 óvónő és 3 dajka látta el, állandó túlmunkával. /gyermeklétszám változatlan/

Az évek során többször felmerült annak kérdése, hogy az óvodások játszóudvara nagyon messze van az óvoda épületétől, csak „rendezett sorban, közös levonulással” érhetjük el.

Az 1996. gazdasági évben az önkormányzat elfogadta az új játszóudvar költségvetésbe tervezését és 200.000.- Ft-tal támogatta annak megvalósulását. Ezzel régi vágyunk vált valóra és sor került a hely kijelölésére és bekerítésére az óvoda épülete előtt. Ismét nagy feladat előtt álltunk: fák kivágása, tuskószedés, homokozó kiépítése, régi udvarból játékeszközök áttelepítése, tereprendezés, parkosítás. Páratlan szülői összefogással és felajánlással társadalmi munkában valósult meg a feladat, amit kertavató összejövettel ünnepeltünk meg.

1996-ban a közoktatásban nagy változást hozott a NAT megjelenése.

Meghatározta az óvodai nevelés irányelveit, ami lehetőséget adott az óvodák helyi sajátosságaira épülő programalkotásra. Az előkészítő időszakban minden óvónő számára biztosított volt a továbbképzés lehetősége, felkészülés az alkotómunkára. Ez nagy kihívás és nehéz feladat volt, különösen kis létszámú óvodák esetében.

Programunk 1999-ben elkészült és szakértői véleményezésre után szeptembertől bevezetésre került. Helyi programunk a hagyományok ápolására és a természeti megfigyelésekre, élményekre épül.

## 2000 - 2010

A helyi program bevezetését követően a „Comenius 2000 Minőségbiztosítási rendszer” kiadása újabb feladat elé állított bennünket: a programra épülő minőségbiztosítás kidolgozása következett.

2001-ben a Szülői Munkaközösség jótékonysági báljának 10. jubileumi évfordulója volt, melyet a szülők ünnepélyes, látványos jelmezes keringő-produkciója tett élményszerűvé.

A gazdasági helyzet általános romlása, válsága az intézményekre is /működtetés, fejlesztések megvonása, fenntartási kiadások csökkentése, stb./ rányomta bélyegét.

2001-2002 tanévben a Nagybakónaki Óvoda megszűnt, a gyermekek visszakerültek óvodánkba, létszámunk növekedett, dolgozói létszámunk továbbra is maradt 3 óvónő és 3 dajka. Dajkáinkból 2004-ben ismét 1 dolgozó leépítettek Így csak 2 dajka maradt. A feladatok állandóan bővültek a létszámok pedig ennek arányában csökkentek, ami rendkívül nehéz feladat elé állított bennünket és tart napjainkban is.

2005-től nagycsoportos óvodás gyermekeink szereplésével minden évben részt vettünk a védőnői tanácsadóban rendezett „anyatejes napon”, köszöntöttük a kismamákat és babákat, 2008 óta óvodánk ad otthont ennek a rendezvénynek. A leendő óvodás szülők betekintést nyerhettek az óvodába.

2010 évtől a Szülői munkaközösség jótékonysági bálja nem került megrendezésre a családok nehéz anyagi helyzete és a érdeklődés hiánya miatt.

Az elmúlt 18 év alatt - míg az SZM bálók szerveződtek - elég jó anyagi támogatást fordíthattunk a gyermekekre és a környezet szépítésére, fejlesztésre.

Megvalósult kiadások:

- minden évben a gyermekprogramok finanszírozása,
- TV, video,CD lejátszó beszerzése,
- tornaszerek beszerzése,
- udvari játéktároló kisház építése,
- fénymásoló beszerzése,
- csoportszobák, folyosó festetése